

Arrest

nr. 108 538 van 23 augustus 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Azerbeidzjaanse nationaliteit te zijn, op 18 april 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 maart 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 29 april 2013 met referentenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 juni 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 juli 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat T. OP DE BEECK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent een Azerbeidzjaans staatsburger van Azerische origine en afkomstig uit Baku.

Sinds 2008 neemt u deel aan manifestaties van de oppositie.

Op 05/06/2010 werd u lid van de politieke partij “Reformer Youngs” o.l.v. Farid Shahbazli.

Op 11/03/2011 werd u tijdens een oppositiemanifestatie geslagen door de politie en voor enkele uren aangehouden.

Op 02/04/2011 werd u opnieuw tijdens een dergelijke manifestatie geslagen door de politie en aangehouden. Deze keer werd u ook op het politiebureau geslagen. Na enkele uren werd u vrijgelaten. De volgende dag diende u zich te laten verzorgen in een hospitaal. Hierna verbleef u thuis.

De politie kwam er langs op zoek naar u. Uw moeder praatte met de politie en hield ze tegen op het plein terwijl u zich verstopte in het huis. Ook uw burens werden over u ondervraagd door de politie.

Op 07/04/2011 dook u onder bij een vriend in Quba.

Op 12/07/2011 ontvluchtte u uw land van herkomst en trok u naar Oekraïne.

U reisde door naar België waar u op 17/10/2011 uw asielaanvraag indiende.

U bent in het bezit van uw rijbewijs, een sportattest, uw lidkaart van "Reformer Youngs", een artikel uit de krant "Xurak", een medisch attest dd. 03/04/2011, een attest van "Reformer Youngs", een attest van de voorzitter van de mensenrechtenorganisatie 'EL', en informatie op een USB-stick.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u als lid van "Reformer Youngs" (CGVS p. 2, 5-6) problemen kende toen u deelnam aan manifestaties die uw partij in samenwerking met andere oppositiepartijen organiseerde waarin gestreden werd voor de meningsvrijheid.

In het kader hiervan nam u deel aan de oppositiemanifestaties van 11/03/2011 en 02/04/2011 waar tijdens u werd geslagen en gearresteerd door de politie.

U verklaart ook dat naar aanleiding van deze manifestaties er 24 activisten werden opgepakt en omschreven werden als politieke gevangenen.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie aan uw administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat "Reformer Youngs" helemaal geen oppositiepartij is maar integendeel een organisatie is die het huidige regime in Azerbeidzjan steunt. Zo verkozen ze bv. in 2012 president Aliyev tot 'persoon van het jaar' en blijkt dat uw partij ontmoetingen heeft met de jongerenafdeling van de regerende YAP-partij.

Ook stelt u (CGVS p. 9) dat uw partij tegen het Eurosongfestival was dat in 2012 doorging in Azerbeidzjan, terwijl uit bovenvermelde informatie net blijkt dat ze dit evenement ondersteunden.

De vaststelling dat u niet eens weet waar in het politieke spectrum in Azerbeidzjan deze partij zich bevindt, ondermijnt manifest uw beweerde activisme voor deze partij.

Gevraagd naar de structuur van "Reformer Youngs" verklaart u (CGVS p. 10) dat deze partij geen adjuncten heeft maar wel 11 supervisors en dat de partij geen bepaalde departementen heeft en er geen bepaalde concrete taken zijn toevertrouwd aan bepaalde personen.

U verklaart verder dat "Reformer Youngs" een facebookpagina heeft.

Tijdens uw gehoor voor het CGVS werd deze pagina opgezocht (zie kopie toegevoegd aan uw administratief dossier) en u beaamde dat de gevonden pagina op facebook deze van uw partij is (zie CGVS p. 11).

Op deze pagina is ook vermeld dat Farid Shahbazli - zoals u aangaf (CGVS p. 2) - de voorzitter van de partij is. Verder wordt op deze pagina de structuur van uw partij omschreven waaruit echter in tegenstelling met uw beweringen blijkt dat "Reformer Youngs" een zeer gestructureerde organisatie is (met o.a. een adjunct van de voorzitter, secretarissen, en een hoofd van de centrale administratie), waarbij specifieke taken (o.a. cultuur, drukpers, onderwijsinstellingen, internationale betrekkingen, informatie technologie) aan bepaalde personen zijn toevertrouwd.

De vaststelling dat u hiervan niet op de hoogte bent, ondermijnt verder uw verklaarde activiteiten voor deze partij. Redelijkerwijze mag immers verwacht worden dat een activist een zekere basiskennis heeft van zijn partij zoals hoe deze georganiseerd is en wie verantwoordelijk is voor welbepaalde specifieke taken.

Aangezien er geen geloof kan worden gehecht aan uw politieke activiteiten voor "Reformer Youngs", kan er logischerwijze evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die u hierdoor zou gekend hebben.

Dit blijkt overduidelijk ook nog uit de volgende vaststelling.

Voor het CGVS verklaart u (CGVS p. 9) dat nadat u op 02/04/2011 tijdens de manifestatie was opgepakt en geslagen door de politie, u de volgende dag naar het hospitaal ging voor verzorging waarna u tot 07/04/2011 thuis bleef.

Gevraagd wat er in de periode tussen 03 en 07/04/2011 nog gebeurde verklaart u dat de politie u toen thuis kwam zoeken, dat uw moeder met hen praatte en ze tegenhield op het plein terwijl u zich verstopte in het huis. Ook uw burens werden over u ondervraagd door de politie. Door deze gebeurtenissen was u bang en dook u op 07/04/2011 onder bij een vriend in Quba.

U stelt uitdrukkelijk (CGVS p. 11) dat u na 02/04/2011 geen problemen meer kende met de politie omdat uw moeder ze wegstuurde.

In de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst van het CGVS (vragenlijst p. 3) meldde u daarentegen dat u op 06/04/2011 thuis voor de deur door de politie werd gearresteerd. U werd op het hoofdkantoor van

de politie ondervraagd en bedreigd omwille van uw politieke activiteiten. Na vier uren werd u vrijgelaten en kreeg u het bevel om zich de volgende dag er opnieuw aan te bieden. Op 07/04/2011 ging u echter naar uw vriend in Quba.

Bij confrontatie stelt u (CGVS p. 11) dat u na 02/04/2011 niet meer werd opgepakt door de politie, hetgeen een loutere bevestiging is van deze tegenstrijdigheid.

De vaststelling dat u over dergelijke essentiële elementen die de rechtstreekse aanleiding vormen van uw vlucht uit uw land van herkomst dermate tegenstrijdige verklaringen aflegt, ondermijnt compleet uw vluchtmotieven.

Bovenstaande vaststellingen zijn van die aard dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielrelaas en er bijgevolg in uw hoofde geen gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, kan worden weerhouden.

De door u neergelegde documenten kunnen deze conclusie niet wijzigen.

Uw rijbewijs en sportattest bevatten gegevens die niet worden betwist.

Uw lidkaart en het attest van "Reformer Youngs" vermelden dat u sinds 05/06/2010 lid bent van deze partij (zie CGVS p. 3) maar leveren geen informatie over uw politieke activiteiten (deelname aan manifestaties) en de problemen die u hierdoor zou gekend hebben.

Het medisch attest dd. 03/04/2011 omschrijft uw verwondingen en de behandeling ervan. De vermelding van de omstandigheden waarin u die verwondingen heeft opgelopen (geslagen door de politie) is zoals u zelf aangeeft (CGVS p. 3) gebaseerd op uw verklaringen, hetgeen de bewijskracht van dit attest ondermijnt.

Het artikel dd. 04-10/09/2011 uit de krant "Xurak" p. 5 (zowel in papiervorm als op hun website) vermeldt dat u tijdens een manifestatie werd aangehouden op 11/03/2011 en 02/04/2011, dat u toen geslagen werd, dat u vele keren werd opgeroepen door de politie, en daardoor het land heeft verlaten (zie CGVS p. 2).

Er dient echter te worden opgemerkt dat uit de informatie voorhanden op het Commissariaat-generaal, waarvan een kopie aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt dat het in Azerbeidzjan een courante praktijk is om krantenartikels op bestelling te plaatsen: "Het is in Azerbeidzjan redelijk makkelijk een artikel in de krant te kopen. Het is een wijdverbreide praktijk om artikelen op bestelling te plaatsen. De standaardprocedure is dat in een krant een artikel wordt gepubliceerd over de zogenaamde oppositionele activiteiten van een persoon. Hierbij wordt vermeld dat de persoon wordt gezocht door de politie, terwijl dit niet het geval is. Geen enkele krant zou vrij zijn van dergelijke praktijken, maar de prijs kan verschillen naar gelang de bekendheid of de oplage van de krant. Bij een kleinere krant kost een dergelijke publicatie ongeveer \$20."

Dit krantenartikel beschikt aldus gelet op bovenstaande vaststellingen inzake de manifeste bedrieglijkheid van uw politiek engagement en uw problemen ten gevolge hiervan, over onvoldoende bewijskracht om de geloofwaardigheid van uw asielrelaas te herstellen.

Het attest van de voorzitter Aghasif van de mensenrechtenorganisatie 'EL' vermeldt uw problemen met de Azerbeidzjaanse autoriteiten en dat u bij terugkeer naar uw land van herkomst het risico loopt gearresteerd te worden.

Aan een dergelijk bijgebracht document kan echter slechts bewijskracht worden toegekend voor zover ze gepaard gaat met geloofwaardige, coherente en plausibele verklaringen. Het kan evenwel geenszins een volstrekt ongeloofwaardig relaas in zijn geloofwaardigheid herstellen. Temeer daar u aanvankelijk verklaart (CGVS p. 3) dat u in Azerbeidzjan niet heeft gesproken met voorzitter Aghasif over uw problemen, terwijl u kort hierna stelt dat u toen in Azerbeidzjan wel via skype en ook persoonlijk met hem over uw problemen heeft gesproken.

Verder blijkt uit dit attest dat u vele keren vanuit uw appartement naar verschillende departementen van het ministerie van binnenlandse zaken werd meegenomen, dit terwijl u in de door u bij de DVZ ingevulde vragenlijst noch tijdens uw gehoor voor het CGVS hiervan melding maakt. U stelde zelfs uitdrukkelijk (CGVS p. 9) dat u buiten uw twee aanhoudingen tijdens manifestaties (11/03/2011 en 02/04/2011) nooit nog werd opgepakt.

De bewijswaarde van dit attest wordt hierdoor ernstig ondermijnd.

De door u voorgelegde USB-stick bevat foto's over de ontmoeting van Isa Gambar (voorzitter van Musavat) met asielzoekers, waaronder u, in november vorig jaar te Brussel. Deze foto's tonen echter noch uw beweerdde politieke activiteiten noch uw beweerdde problemen aan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 18 april 2013 een schending aan van (zie p. 3) *“het algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, m.n. de motiveringsplicht”*, alsook een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

Verzoeker geeft een theoretische uiteenzetting over de motiveringsplicht en besluit (zie p. 4) *“dat er dus onvoldoende werk werd gemaakt van concrete feitenvinding en motivering”*.

Aangaande de aard van de partij “Reformer Youngs”, stelt verzoeker dat de partij (zie p. 4) *“misschien formeel en pro forma bepaalde goede betrekkingen aanknoopte met de regering, doch in sé toch wel degelijk punten van kritiek op gebied van de mensenrechten in haar programma heeft”*.

Hij voert aan (zie p. 4) *“dat het kiezen voor dialoog ook een verantwoorde strategie kan zijn”*, dat de partij *“recentelijk ook meer positieve standpunten nopens de regering in is gaan nemen”* en dat ze het songfestival op zich toejuichen, *“maar dat daarin nog niet de lof van de regering wordt bezongen”*.

Wat de verkiezing van (zie p. 4) *“man van het jaar”* betreft, verduidelijkt hij dat het ging *“om verwezenlijkingen op gebied van jeugdbeleid, wat niet impliceert dat zomaar alle beleidsdaden hun goedkeuring wegdragen”*.

Verzoeker laat vervolgens gelden dat hij niet noodzakelijk omwille van zijn lidmaatschap bij “Reformer Youngs” problemen heeft gekend, maar dat hij ook deelnam (zie p. 5) *“aan twee oppositiebetogingen met een veel ruimere basis”*; volgens hem zijn deze manifestaties er ontegensprekelijk geweest en mag men de hele zaak niet beperken tot zijn lidmaatschap van “Reformer Youngs”.

Aangaande de arrestatie van 6 april 2011 die hij op de Dienst Vreemdelingenzaken vermeldde, doch niet bij het Commissariaat-generaal, stelt verzoeker (zie p. 5) *“dat er mogelijks verwarring is ontstaan op dit punt, en hij in de vragenlijst de zaken enigszins overhoop heeft gehaald”*; hij stelt Hij is dat *“vergissingen, ook over dit soort zaken, steeds kunnen gebeuren, wat evenwel niet hoeft te betekenen dat het gehele relaas wars van enige geloofwaardigheid zou worden”*.

Met betrekking tot de bewijsstukken stelt verzoeker dat omtrent het rijbewijs en sportattest geen onregelmatigheden werden opgemerkt, dat het normaal is dat een lidkaart niet vermeldt welke politieke activiteiten verzoeker ondernam, dat men bij het opstellen van het attest van voorzitter Aghasif (zie p. 6) *“kennelijk de genoemde incidenten in de ‘records’ had gevonden, mogelijks gebaseerd op foutieve informatie”*, dat het argument van “krantenartikels op bestelling” wel *“heel erg goedkoop is”* gezien *“men altijd wel bronnen vindt die bevestigen dat bepaalde frauduleuze praktijken in een land legio zijn, en dat het voorgelegde stuk daar dan wel een voorbeeld van zou zijn”* waartegen geen redelijk verweer meer mogelijk is en dat de commissaris-generaal *“niet aantoont dat er in casu van een dergelijk nep-artikel sprake zou zijn”*.

Verzoeker voert ook een schending aan van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag).

Volgens verzoeker is het duidelijk dat hij ernstige en systematische daden van vervolging onderging, gepleegd door mensen van de politie, dat zijn verklaringen wel degelijk geloofwaardig zijn en dat het subjectieve element van vrees in zijn hoofde, wél degelijk kan ingeroepen worden.

Verzoeker wijst erop dat een asielrelaas persoonlijk is, dat hij persoonlijk hard werd aangepakt en bedreigingen onderging (zie p. 7) *“die verder gaan dan ordinaire discriminatie”*.

Verzoeker voert een schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en stelt (zie p. 7) *“dat indien de Raad per impossible van oordeel zou zijn dat verzoekers persoonlijke situatie (m.n. de door hem ingeroepen feiten) niet kunnen weerhouden worden als grond voor toepassing van de Conventie”*, verzoeker minstens de subsidiaire bescherming moet krijgen.

Dienaangaande verwijst verzoeker (zie p. 7) *“naar de bronnen zoals hoger geciteerd”* en besluit hij dat zijn integriteit onmogelijk gewaarborgd kan worden in een land als Azerbeidzjan *“indien hij er vrij uiting wil geven aan zijn politieke strekkingen”*.

Verzoeker vraagt de bestreden beslissingen *“teniet te doen”* en van hem de vluchtelingenstatus te erkennen, hem minstens de subsidiaire bescherming toe te kennen.

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van de in artikel 57/6, eerste lid, 2° van de vreemdelingenwet bedoelde beslissingen, over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat de Raad het geschil, in zijn geheel, aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter, in laatste aanleg, uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95).

Door de devolutive kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund noch door de kritiek van de verzoekende partij daarop

2.2.2. Bewijslast

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, The Law of Refugee Status, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84).

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.2.3. Vluchtelingenstatus

De Raad hecht geen geloof aan het asielrelaas van verzoeker.

Vooreerst blijkt dat verzoeker bij zijn verhoor op 13 maart 2013 verklaarde dat hij als lid van "Reformer Youngs" problemen kende toen hij deelnam aan manifestaties die zijn partij in samenwerking met andere oppositiepartijen, organiseerde en waarin gestreden werd voor de meningsvrijheid (zie het gehoorverslag van 13 maart 2013, p. 2, 5, 6). Hij verklaarde dat hij tijdens de manifestaties van 11 maart en 2 april 2011 geslagen en gearresteerd werd door de politie; hij vertelde dat er 24 activisten werden opgepakt naar aanleiding van deze manifestaties en dat ze omschreven werden als politieke gevangenen.

Uit de informatie die door de commissaris-generaal aan het administratief dossier werd toegevoegd, blijkt echter dat "Reformer Youngs" helemaal geen oppositiepartij is, maar integendeel een organisatie is die het huidige regime in Azerbeidzjan steunt. Het blijkt dat ze bijvoorbeeld in 2012 president Aliyev tot "persoon van het jaar" verkozen en dat de partij ontmoetingen heeft met de jongerenafdeling van de regerende YAP-partij.

Waar verzoeker aanbrengt dat zijn partij tegen het Eurosongfestival was dat in 2012 doorging in Azerbeidzjan (zie het verhoorverslag, p. 9), blijkt uit bovenvermelde informatie dat ze dit evenement wél ondersteunden.

Gevraagd naar de structuur van "Reformer Youngs" verklaarde verzoeker dat deze partij geen adjuncten heeft maar wel elf supervisors en dat de partij geen bepaalde departementen heeft en dat er geen bepaalde concrete taken zijn toevertrouwd aan bepaalde personen (zie het verhoorverslag, p. 10). Tijdens verzoekers verhoor op het Commissariaat-generaal werd echter de Facebookpagina van de "Reformer Youngs" -waarvan verzoeker beaamde dat dit inderdaad de pagina van zijn partij was (zie het verhoorverslag, p. 11)- opgezocht, waaruit net blijkt dat "Reformer Youngs" een zeer gestructureerde

organisatie is, met onder andere een adjunct van de voorzitter, secretarissen, en een hoofd van de centrale administratie, waarbij specifieke taken -waaronder cultuur, drukpers, onderwijsinstellingen, internationale betrekkingen, informatie technologie- aan bepaalde personen zijn toevertrouwd, in tegenstelling met verzoekers verklaringen.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan dat de partij *“misschien formeel en pro forma bepaalde goede betrekkingen aanknoopte met de regering, doch in sé toch wel degelijk punten van kritiek op gebied van de mensenrechten in haar programma heeft”*. Hij verklaart *“dat het kiezen voor dialoog ook een verantwoorde strategie kan zijn”*, dat de partij *“recentelijk ook meer positieve standpunten nopens de regering in is gaan nemen”* en dat zij het songfestival op zich toejuichen, *“maar dat daarin nog niet de lof van de regering wordt bezongen”*. Wat de verkiezing van *“man van het jaar”* betreft, verduidelijkt hij dat het ging *“om verwezenlijkingen op gebied van jeugdbeleid, wat niet impliceert dat zomaar alle beleidsdaden hun goedkeuring wegdragen”*.

Verzoekers post-factum beweringen die trouwens ook niet worden gestaafd, volstaan niet om zijn verklaringen die in strijd zijn met objectieve informatie, te verschonen, noch tonen deze loutere beweringen aan dat de informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd.

De vaststelling dat verzoeker niet eens weet waar in het politieke spectrum in Azerbeidzjan zijn partij zich bevindt, alsook verzoekers gebrek aan basiskennis omtrent de structuur en verdeling van specifieke taken van zijn partij, doen zijn verklaringen omtrent activisme voor deze partij volledig teniet.

Waar verzoeker in zijn verzoekschrift nog laat gelden dat hij niet noodzakelijk omwille van zijn lidmaatschap bij *“Reformer Youngs”* problemen heeft gekend, maar dat hij ook deelnam *“aan twee oppositiebetogingen met een veel ruimere basis”*, merkt de Raad op dat gelet op bovenstaande vaststellingen, geen enkel geloof kan worden gehecht aan verzoekers oppositieactiviteiten naar aanleiding van zijn lidmaatschap van *“Reformer Youngs”*.

Bijgevolg kan er evenmin geloof worden gehecht aan de problemen die verzoeker door dit activisme en zijn deelname aan manifestaties voorhoudt te hebben gekend.

Bovendien stelt de Raad nog een tegenstrijdigheid vast in verzoekers verklaringen omtrent de problemen die hij zou hebben gekend.

Zo stelde verzoeker op het Commissariaat-generaal dat hij na 2 april 2011 geen problemen meer kende met de politie omdat zijn moeder ze wegstuurde (zie het verhoorverslag, p. 11), nadat hij op de Dienst Vreemdelingenzaken had verklaard dat hij op 6 april 2011 thuis voor de deur door de politie werd gearresteerd (zie *“vragenlijst”*, p. 3). Hij vertelde op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij op het hoofdkantoor van de politie werd ondervraagd en bedreigd omwille van zijn politieke activiteiten, dat hij na vier uren werd vrijgelaten en dat hij het bevel kreeg om zich de volgende dag er opnieuw aan te bieden, maar dat hij op 7 april 2011 naar zijn vriend in Quba ging.

In zijn verzoekschrift voert verzoeker aan *“dat er mogelijks verwarring is ontstaan op dit punt, en hij in de vragenlijst de zaken enigszins overhoop heeft gehaald”*; hij is van mening dat *“vergissingen, ook over dit soort zaken, steeds kunnen gebeuren, wat evenwel niet hoeft te betekenen dat het gehele relaas wars van enige geloofwaardigheid zou worden”*.

De Raad antwoordt dat van een asielzoeker nochtans mag worden verwacht dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die de aanleiding vormen van zijn vlucht uit zijn land van herkomst, gelet op het belang ervan voor de beoordeling van zijn asielrelaas, op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft in iedere fase van het onderzoek.

Van een asielzoeker kan verwacht worden dat hij belangrijke gebeurtenissen naar plaats en tijd kan situeren, zeker degene die aanleiding hebben gegeven tot zijn vlucht, vermits kan verwacht worden dat deze gebeurtenissen, ongeacht de traumatische ervaring, in het geheugen gegrift zouden staan zo ze zich in werkelijkheid voorgedaan zouden hebben.

Verzoekers tegenstrijdige verklaringen omtrent dergelijke kernelementen van zijn asielrelaas doen verder afbreuk aan zijn geloofwaardigheid.

De door verzoeker op het Commissariaat-generaal neergelegde documenten kunnen verzoekers geloofwaardigheid niet herstellen.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat een document, om bewijswaarde te hebben, coherente en geloofwaardige verklaringen dient te ondersteunen. Gelet op bovenstaande vaststellingen is dit in casu niet het geval.

Verzoekers rijbewijs en sportattest bevatten enkel gegevens die niet worden betwist.

De lidkaart en het attest van *“Reformer Youngs”* vermelden dat verzoeker sinds 5 juni 2010 lid is van deze partij, maar leveren geen informatie over verzoekers activisme en deelname aan manifestaties, die bovendien trouwens ongeloofwaardig werden bevonden omwille van verzoekers verklaringen.

Verzoekers bewering in zijn verzoekschrift dat het normaal is dat een lidkaart niet vermeldt welke politieke activiteiten verzoeker ondernam, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker zijn activisme geenszins aannemelijk maakt.

Uit het medisch attest van 3 april 2011 blijkt dat de beschrijving van de omstandigheden waarin hij de vermelde verwondingen zou hebben opgelopen, met name door de politie te zijn geslagen, gebaseerd is op verzoekers eigen aangeven (zie het verhoorverslag, p. 3), wat de bewijskracht waardeloos maakt.

De arts doet namelijk vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en kan rekening houdend met zijn bevindingen, vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen, maar de arts kan nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarbij de verwondingen werden opgelopen.

Het artikel uit de krant "Xurak" vermeldt dat verzoeker tijdens een manifestatie werd aangehouden op 11 maart en 2 april 2011, dat hij toen geslagen werd, dat hij vele keren werd opgeroepen door de politie en daardoor het land heeft verlaten (zie het verhoorverslag, p. 2).

Uit informatie door de commissaris-generaal toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt echter dat het in Azerbeidzjan een courante praktijk is om krantenartikels op bestelling te plaatsen ("*Het is in Azerbeidzjan redelijk makkelijk een artikel in de krant te kopen. Het is een wijdverbreide praktijk om artikelen op bestelling te plaatsen. De standaardprocedure is dat in een krant een artikel wordt gepubliceerd over de zogenaamde oppositionele activiteiten van een persoon. Hierbij wordt vermeld dat de persoon wordt gezocht door de politie, terwijl dit niet het geval is. Geen enkele krant zou vrij zijn van dergelijke praktijken, maar de prijs kan verschillen naar gelang de bekendheid of de oplage van de krant. Bij een kleinere krant kost een dergelijke publicatie ongeveer \$20.*"), waardoor het aan dit artikel ook aan bewijskracht mangelt, temeer gezien de manifeste onwaarheid van verzoekers politiek engagement en zijn problemen ten gevolge hiervan.

Het verweer in het verzoekschrift dat het argument in de beslissing van "krantenartikels op bestelling" wel "*heel erg goedkoop is*" gezien "*men altijd wel bronnen vindt die bevestigen dat bepaalde frauduleuze praktijken in een land legio zijn, en dat het voorgelegde stuk daar dan wel een voorbeeld van zou zijn*" waartegen geen redelijk verweer meer mogelijk is en dat de commissaris-generaal "*niet aantoon*t dat er in casu van een dergelijk nep-artikel sprake zou zijn", toont geenszins aan dat de informatie in het administratief dossier foutief is of dat deze informatie verkeerd werd geïnterpreteerd, temeer gezien verzoeker nalaat enige andersluidende informatie voor te leggen.

Het attest van de voorzitter Aghasif van de mensenrechtenorganisatie 'EL' vermeldt verzoekers problemen met de Azerbeidzjaanse autoriteiten en dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst het risico loopt gearresteerd te worden. Het attest vermeldt echter ook dat verzoeker vele keren vanuit zijn appartement naar verschillende diensten van het Ministerie van binnenlandse zaken werd meegenomen, terwijl verzoeker hiervan nergens melding heeft gemaakt (zie het verhoorverslag, p. 9).

De uitleg in het verzoekschrift dat men bij het opstellen van bedoeld attest "*kennelijk de genoemde incidenten in de 'records' had gevonden, mogelijks gebaseerd op foutieve informatie*", is niet van aard om de geloofwaardigheid van de inhoud ervan te herstellen gezien zelf wordt toegeven dat mogelijks foutieve informatie werd gebruikt bij het opstellen ervan.

De voorgelegde USB-stick bevattende foto's over de ontmoeting in november 2012 van Isa Gambar, voorzitter van Musavat, met asielzoekers, waaronder verzoeker, te Brussel, toont echter noch verzoekers beweerde politieke activiteiten noch zijn voorgehouden problemen aan.

Gelet op bovenstaande vaststellingen wordt aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof gehecht; er is derhalve geen reden om het te toetsen aan het Verdrag van Geneve van 28 juli 1951 (RvS 12 januari 1999, nr. 78.054, Polat).

De vluchtelingenstatus als voorzien in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, wordt niet erkend.

2.2.4. Subsidiaire beschermingsstatus

Een ongeloofwaardig relaas kan ook niet als basis dienen voor een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen andere elementen aan die wijzen op een reëel risico op ernstige schade in de zin van voormelde wetsbepalingen.

Verzoeker voert tevens geen concrete elementen aan waarmee aannemelijk wordt gemaakt dat hij in geval van een terugkeer naar zijn land van herkomst, een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet, noch beschikt de Raad over algemeen bekende informatie waaruit dergelijk risico blijkt.

De subsidiaire beschermingsstatus als voorzien in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, wordt niet toegekend.

2.2.5. Besluit

In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet aantoont.

Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig augustus tweeduizend dertien door:

dhr. M. BONTE,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M. BONTE